

Копія

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа: № 2-а/2570/879/11

Головуючий у 1-й інстанції: Ткаченко О.Є.
Суддя - доповідач: Губська О.А.

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

25 квітня 2012 року

м. Київ

Київський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

головуючого судді	Губської О.А.
суддів	Парінова А.Б., Беспалова О.О.
при секретарі	Рогальовій О.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у м. Чернігові на постанову Чернігівського окружного адміністративного суду від 5 березня 2012 року у справі за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Коват» до Державної податкової інспекції у м. Чернігові про зобов'язання вчинити дії, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду з позовом про скасування рішення ДПІ у м. Чернігові про відмову у видачі свідоцтва платника єдиного податку, викладене в листі від 23.01.2012 року №1313/10/15-119 та зобов'язання ДПІ у м. Чернігові видати ТОВ «КОВАТ» свідоцтво платника єдиного податку згідно поданої заяви про застосування спрощеної системи оподаткування на 2012 рік.

Постановою Чернігівського окружного адміністративного суду від 5 березня 2012 року позов задоволено.

Не погоджуючись з вказаним рішенням суду першої інстанції, відповідач подав апеляційну скаргу, в якій просив його скасувати та постановити нове рішення, яким відмовити у задоволенні позовних вимог позивача.

Сторони, будучи належним чином повідомлені про дату, час та місце апеляційного розгляду справи, в судові засідання не з'явилися. Про причини своєї неявки суд не повідомили.

Враховуючи, що в матеріалах справи достатньо письмових доказів для правильного вирішення апеляційної скарги, а особиста участь сторін в судовому засіданні - не обов'язкова, колегія суддів у відповідності до ч. 4 ст. 196 КАС України визнала можливим проводити апеляційний розгляд справи за відсутності представників сторін.

Згідно ст. 41 КАС України фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалося.

Заслухавши суддю-доповідача, перевіривши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає залишенню без задоволення. постанову суду – без змін з таких підстав.

Суд першої інстанції прийшов до висновку про задоволення позову.

З таким висновком суду колегія суддів погоджується, виходячи з наступного.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судом першої інстанції, 13.01.2012 року позивач подав до ДПІ у м. Чернігові заяву №1500 про застосування спрощеної системи оподаткування, в якій просив з 01 січня 2012 року перевести його на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності. Видами діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2005 позивач зазначає: виробництво ювелірних виробів; здавання в оренду власного нерухомого майна; надання інших комерційних послуг; оптова торгівля іншими непродовольчими товарами

Копія

споживчого призначення; прибирання виробничих приміщень; оренда інших машин та устаткування.

Товариством обрана четверта група платника єдиного податку зі ставкою єдиного податку 5 %.

Проте, ДПІ у м. Чернігові листом від 23.01.2012 року за №1313/10/15-119 відмовила ТОВ «КОВАТ» у застосуванні спрощеної системи оподаткування та звітності, посилаючись на п.п. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 Податкового кодексу України, в якому зазначено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органічного утворення, не можуть бути платниками єдиного податку.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлюються у главі 1 розділу XIV (статті 291-300) Податкового кодексу України (ПК України).

Так, згідно з пунктом 291.3 статті 291 ПК України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановлених цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

Згідно з вимогами п.п.298.1.1 п.298.1 ст. 291 Податкового кодексу України для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до органу державної податкової служби заяву.

Відповідно до п. 291.4 статті 291 Податкового кодексу України суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на групи платників єдиного податку, зокрема, четверта група - юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб; обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

Пунктом 299.8 ст.299 Податкового кодексу України передбачено, що у разі відмови у видачі свідоцтва платника єдиного податку орган державної податкової служби зобов'язаний надати протягом 10 календарних днів з дня подання суб'єктом господарювання заяви письмову мотивовану відмову, яка може бути оскаржена суб'єктом господарювання у встановленому порядку.

Так, п. 299.9 ст.299 Податкового кодексу України встановлено виключний перелік підстав для прийняття органом державної податкової служби рішення про відмову у видачі суб'єкту господарювання свідоцтва платника єдиного податку, а саме: 1) невідповідність такого суб'єкта господарювання вимогам статті 291 цієї глави; 2) наявність у суб'єкта господарювання, який утворюється в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, непогашених податкових зобов'язань чи податкового боргу, що виникли до такої реорганізації; 3) подання протягом календарного року більше одного разу заяви про перехід на спрощену систему оподаткування.

Однією із вимог можливості застосування спрощеної системи оподаткування є вид господарської діяльності, який обрано суб'єктом господарювання (пункт 291.4 статті 291 Податкового кодексу України).

Підпунктом 14.1.36 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України встановлено, що господарська діяльність - це діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що діє на користь першої особи, зокрема за договорами комісії, доручення та агентськими договорами.

Аналіз норм Податкового Кодексу свідчить про те, що у деяких випадках вид господарської діяльності визначається прямим посиланням на Національний Класифікатор видів економічної діяльності ДК 009:2005 (КВЕД ДК 009:2005) (статті 48, 154, 209, 291, 298, підрозділ 4 розділу XX Податкового кодексу України).

При цьому, відповідно до пункту 298.3 статті 298 та пункту 299.11 статті 299 Податкового кодексу України вид господарської діяльності згідно з КВЕД безпосередньо зазначається у заяві та свідоцтві платника єдиного податку - фізичної особи-підприємця.

Підпунктом 4 підпункту 291.5.1 пункту 291.5 статті 291 Податкового кодексу України

встановлено, що не можуть бути платниками єдиного податку, зокрема, суб'єкти господарювання, які здійснюють видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення.

Правові основи і принципи державного регулювання видобутку, виробництва, використання, зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контролю за операціями з ними регулює Закон України від 18.11.1997 року №637/97-ВР «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними».

Статтею 1 цього Закону визначено, що: дорогоцінні метали - це золото, срібло, платина і метали платинової групи паладій, іридій, родій, осмій, рутеній) у будь-якому вигляді та стані (сировина, сплави, напівфабрикати, промислові продукти, хімічні сполуки, вироби, відходи, брухт тощо) (пункт 1); дорогоцінне каміння - це природні та штучні (синтетичні) мінерали в сировині, необробленому та обробленому вигляді (виробах) (пункт 2); дорогоцінне каміння органогенного утворення - це перли і бурштин в сировині, необробленому та обробленому вигляді (пункт 3); видобуток дорогоцінних металів - вилучення дорогоцінних металів з надр і відходів гірничо-збагачувального або металургійного виробництва (хвости збагачення, відвали, шлаки, шлами, недогарки) усіма можливими способами (пункт 5); видобуток дорогоцінного каміння та напівдорогоцінного каміння - вилучення дорогоцінного каміння та напівдорогоцінного каміння з гірських порід усіма можливими способами (пункт 6); виробництво дорогоцінних металів - вилучення дорогоцінних металів із комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, відходів і брухту, що містять ці метали, та афінаж дорогоцінних металів (пункт 7); афінаж дорогоцінних металів - металургійний процес одержання дорогоцінних металів високої чистоти шляхом відділення від них забруднюючих домішок (пункт 19).

Відповідно до пункту 298.3 статті 298 і пункту 299.11 статті 299 Податкового кодексу України у заяві суб'єкта господарювання та свідоцтві платника єдиного податку зазначаються, зокрема, обрані фізичною особою-підприємцем види господарської діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2005.

Як вбачається з положень статей 1, 4 Закону України від 18.11.1997 року №637/97-ВР «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням передбачають здійснення декілька видів діяльності, кожен з яких має свої особливості, у тому числі особливості правового регулювання.

Згідно із КВЕД ДК 009:2005 діяльність щодо видобутку дорогоцінних металів належить до підкласу 13.20.0 «Добування руд інших кольорових металів», а діяльність щодо видобутку дорогоцінного каміння - до підкласу 14.50.0 «Інші галузі добувної промисловості, не віднесені до інших групувань».

Діяльність щодо виробництва дорогоцінних металів належить до підкласу 27.41.0, що включає виробництво та афінаж необроблених дорогоцінних металів: золота, срібла, платини тощо; виробництво сплавів з дорогоцінних металів; виробництво напівфабрикатів з дорогоцінних металів; нанесення покриття з срібла на недорогі метали; нанесення покриття з золота на недорогі метали та срібло; нанесення покриття з платини або металів платинової групи на золото, срібло та недорогі метали. При цьому, цей підклас не включає виробництво годинникових корпусів з дорогоцінних металів (клас 33.50); виробництво ювелірних виробів з дорогоцінних металів (клас 36.22).

Жоден із зазначених видів діяльності не містить робіт, які б включали або були б пов'язані з виготовленням ювелірних та побутових виробів з дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням. Зазначені види діяльності не передбачають наявності як результату їх провадження кінцевого продукту (товару) у вигляді ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, що можуть бути реалізовані.

Отже, не можуть обрати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності юридичні особи і фізичні особи-підприємці, які здійснюють видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення, за сферою регулювання Закону України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» та вищевказаними кодами КВЕД ДК 009:2005.

Діяльність у сфері торгівлі дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням визначена у КВЕД ДК 009:2005: підклас 51.52.4 «Оптова торгівля золотом та іншими дорогоцінними металами»; підклас 51.56.0 «Оптова торгівля іншими проміжними продуктами», який включає оптову торгівлю коштовним камінням.

Аналогічна за змістом позиція викладена у листі Міністерства фінансів України від 19.01.2012 року №31-08160-10-18/1122 «Щодо обрання спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності».

Діяльність у сфері торгівлі ювелірними виробами відноситься до інших підкласів згідно з КВЕД ДК 009:2005, а саме: підклас 52.48.2 «Роздрібна торгівля годинниками та ювелірними виробами»; підклас 52.12.0 «Роздрібна торгівля в неспеціалізованих магазинах без переваги продовольчого асортименту», який включає в себе роздрібну торгівлю ювелірними виробами; підклас 51.47.9 «Оптова торгівля іншими непродовольчими товарами споживчого призначення, н. в. і. г.», який включає в себе оптову торгівлю ювелірними виробами.

Таким чином, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції, що обмеження на застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності поширюється тільки на суб'єктів господарювання, які здійснюють операції з дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням як сировиною, а не з готовою продукцією споживчого призначення, а саме: видобуток (підкласи 13.20.0, 14.50.0 згідно з КВЕД ДК 009:2005); виробництво (підклас 27.41.0 згідно з КВЕД ДК 009:2005); торгівля дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, у тому числі органогенного утворення (підкласи 51.52.4, 51.56.0 згідно з КВЕД ДК 009:2005).

Аналогічна позиція викладена у листі Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики від 27.01.2012 року №04-39/10-83. Відповідно до зазначеного листа юридичні та фізичні особи-підприємці при здійсненні ними виробництва годинникових корпусів з дорогоцінних металів, виробництва ювелірних виробів з дорогоцінних металів, а також оптової та роздрібною торгівлі ювелірними виробами мають право обрати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності та зареєструватися платником єдиного податку відповідно до норм Податкового кодексу України.

При цьому, Податковим кодексом України не встановлено обмежень на застосування спрощеної системи оподаткування суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність з виготовлення та реалізації ювелірних та побутових виробів з дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням.

Таким чином, достатніми умовами для застосування спрощеної системи оподаткування відповідно до норм Податкового кодексу України, є здійснення виробництва годинникових корпусів з дорогоцінних металів, виробництва ювелірних виробів з дорогоцінних металів, а також оптової та роздрібною торгівлі ювелірними виробами. При цьому, про такі види діяльності фізична особа-підприємець зазначає у заяві при обранні спрощеної системи оподаткування.

Крім того, суд апеляційної інстанції зазначає, що Інструкція про здійснення державного експертно-пробірного контролю за якістю ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів стосується лише питань здійснення державного експертно-пробірного контролю за якістю ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінних металів, матеріалів, що містять дорогоцінні метали, відповідності їх державним стандартам, а також відповідності вставок із дорогоцінного каміння (природного та штучного), дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння (природного та штучного) найменуванню, ваговим та технічним характеристикам, зазначеним на етикетці (бирці) виробу.

У зв'язку із цим, Інструкція не може застосовуватися для визначення вимог щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

Аналогічну позицію займає і Комітет з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики Верховної Ради України у своїх листах №04-39/12-58 від 19 січня 2012 року та №04-39/10-83 від 27 січня 2012 року.

Враховуючи наведене, суд апеляційної інстанції вважає, що суб'єкти господарювання при здійсненні ними оптової та роздрібною торгівлі ювелірними виробами мають право обрати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності та зареєструватися платниками єдиного податку відповідно до норм Податкового кодексу України.

На підставі викладеного, суд першої інстанції правомірно дійшов висновку про протиправність рішення ДПІ у м. Чернігові від 23.01.2012 року № 1313/10/15-119 про відмову у видачі свідоцтва платника єдиного податку, викладене в листі та його скасування.

Таким чином, оцінивши докази, які є у справі за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, та враховуючи всі наведені обставини, колегія суддів дійшла висновку, що судом першої інстанції правомірно задоволено позов.

Доводи апеляційної скарги висновків суду першої інстанції не спростовують і апеляційним судом відхиляються.

Відповідно до ст. 200 КАС України суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а постанову або ухвалу суду без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Оскільки судові рішення ухвалені судом першої інстанції відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права, на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в справі, підтвердженими доказами, а доводи апеляційної скарги висновків суду не спростовують, то колегія суддів апеляційної інстанції підстав для його скасування не вбачає.

Керуючись ст.ст. 160, 198, 200, 205, 206, 212, 254 КАС України, суд

У Х В А Л И В :

Апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у м. Чернігові на постанову Чернігівського окружного адміністративного суду від 5 березня 2012 року у справі за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Коват» до Державної податкової інспекції у м. Чернігові про зобов'язання вчинити дії – **залишити без задоволення**, а постанову Чернігівського окружного адміністративного суду від 5 березня 2012 року – **без змін**.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена протягом двадцяти днів з дня складання ухвали в повному обсязі шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до Вищого адміністративного суду України.

Головуючий суддя

Губська О.А.

Суддя

Парінов А.Б.

Суддя

Беспалов О.О.

ПІАПИС
ПІАПИС
ПІАПИС
ІАНО
УБСЬКА

Пролито га
пронумеровано на _____ арк..
секретар с зас. *Рогова*
Рогова О.В.

